

Fontana na Trgu da se čuva

Ištvan Varga - Pišta, rođen je 1968. godine. Osnovnu školu je od 6. razreda pohađao i završio u Starčevu. Srednju školu, Mašinski školski centar "Baja Sekulić" završio je u Beogradu, smer mašinski- tehnički crtež. Iako je stekao zvanje mašinskog tehnologa želja za daljim školovanjem ga je naterala da vanredno završi saobraćajnu školu u Pančevu, smer vozač-mehaničar, a vlasnik je svih vozačkih kategorija. Kasnije je završio osnovnu i srednju školu za računare, ima CET sertifikat priznat u svetu. Vlasnik je i direktor samostalne zanatske građevinarske firme za izvođenje svih vrsta zanatsko građevinskih radova po sistemu ključ u ruke. Do sada je završio preko 200 objekata. Voli putovanja, obišao je veliki broj svetskih destinacija. Otac je troje dece.

Kako je izgledalo vaše odrastanje i tinejdžersko doba?

- Rođen sam i živio sam do 11 godine u Topoli pored Pančeva. Sa roditeljima sam se doselio u Starčevo odmah nakon završetka porodične kuće u kojoj i danas živimo. Drugare sam jako brzo stekao koje se kasnije pretvorilo u kumstvo. Kao klinac sam se bavio atletikom i trenirao sam kung-fu. Većina moje rodbine je tada živela i radila u inostranstvu, tako sam i ja sebe video u budućnosti, maštao sam da ću po završetku školovanja otići i započeti karijeru u nekim od evropskih gradova. Ništa od toga se nije desilo, karijeru i porodicu sam zasnovao u Srbiji a dečjački san ispunjavam porodičnim putovanjima kad god za to imamo priliku.

Radne navike ste stekli vrlo rano?

- Već sa 17 godina sam radio u pančevačkom "Vodovodu" kao pomoćnik vodoinstalatera. Nakon završetka JNA u istoj firmi sam prešao na radno mesto vozača. Prvi u društvu sam imao vozačku dozvolu tako da sam pored radnih obaveza vikendom mogao da izlazim sa drugarima i da stičemo nova prijateljstva sa vršnjacima iz okolnih mesta. U to vreme su bile popularne diskoteke koje nimalo ne podsećaju na današnje.

Godine 1994. godine ste "prelomili" i otvorili sopstvenu firmu?

- Ta godina je bila prekretnica u mom životu. Iste godine sam se najpre oženio a onda odlučio da pokrenem sopstveni posao. Nakon otvaranja firme počeo sam da radim građevinske poslove za jednu beogradsku firmu na Petlovom brdu. Već sledeće godine sam počeo da sklapam poslove sa trećim licima i od tada moja karijera ide na bolje. Tih devedesetih godina koje su bile katastrofalne za sve stanovnike bivše Jugoslavije ja sam imao i po sedam gradilišta istovremeno. Do 2005. godine firma je išla uzlaznom putanjom, taj period pamtim kao najbolji.

Sa puno posla imali ste obavezu i prema velikom broju radnika?

- Kako su u se poslovi nizali tako se i broj radnika povećavao. U proseku je radilo uvek 18 ljudi a u jednom trenutku sam imao obavezu prema 48 radnika. To je velika odgovornost i drago mi je što su ti ljudi imali šansu da obezbede egzistenciju za svoje porodice. Uvek sam pokušavao da se prilagodim situaciji koju mi poslovna politika servira, ponekad je to bolno i žao

mi je zbog toga.

Ostaćete upamćeni kao izvođač radova na fontani na Trgu neolita?

- Fontana na Trgu neolita je nešto čime će se ponositi mnoge generacije posle nas. Moja firma je konkurisala na tenderu koji je raspisala MZ Starčevo. Kao najpovoljniji ponuđač dobio sam taj posao. Fontana je izgrađena po svim standardima projekta, imam obavezu da u naredne dve godine održavam fontanu u smislu redovne kontrole ispravnosti. Naravno, Trg i fontanu treba da čuvaju svi Starčevci.

Pored velikih poslovnih obaveza kad god imate priliku otputujete negde?

- Volim putovanja pa ukoliko mi to finansije i poslovne obaveze dozvoljavaju, ja negde otputujem. Veliki utisak na mene ostavilo je putovanje u Australiju, bio sam u poseti kod drugara. Imam naviku da pravim beleške tako da znam da sam u prvoj poseti Australiji napravio imponantnu kilometražu od 9600 kilometara a u drugoj poseti istoj zemlji 3800 kilometara. Fasciniran sam ovom zemljom. Turistički sam bio i u Kanadi, takođe sam obišao i veliki broj evropskih gradova. Na kraju se uvek vratim u Starčevo gde se najbolje osećam.